

אסור לקרוא בשעת התפלה. נא לשמור על קדושת הגליון

פְּרֻשֵׁת מְשַׁפְּטִים

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֵׁת מְשַׁפְּטִים – חנוך אַמְתִּי

"כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי וְכו' אִם אֲדָנָיו יִתֵּן לוֹ אִשָּׁה וְיִלְדָה לוֹ בָּנִים אוֹ בָנוֹת" (שמות כא, ב-ד)

הגבב, שעל ידי השפלתו לדרגת עבד וכל הייסורים הכרוכים עקב העבדות, בזה יבוא הגבב להזדכות, התכפרות ועידון הנפש שתהיה ערה ורגישה לצער הזולת.

ומשום כך קנסה התורה במכירה לעבד, שייכנע וישתבר מעט, שיתלבט ויתרגל לחשוב, שיהא מושפל ברוחו, ועינו יביטו על כל פעולה ומעשה. ייתכן שבמעשה הגניבה הרס חיים משפחתיים, לכן ירגיש גם הוא צער הפרידה על ידי נשיאת שפחה כנענית, יקים לו משפחה, יבנה לו קן משפחתי חדש ועוד טרם יספיק להתבסס, יגיע סוף השנה השישית ויהא נאלץ לעזוב אותם לאנחות. לפתע פתאום, האשה והילדים עוברים לאדון, ובזה יש לקח טוב של מלאכת מחשבת והתבוננות בצער הזולת.

הפרידה הזו תרכך ותמרק את לבבו הנוקשה להרגיש בצער הזולת, וככה יזהר לגרום במעשיו פציעה קריעה ופרידה מחיי משפחה של הזולת. וכך כותב הרלב"ג (שם): "וכן בנמכר בגניבתו יכריחו האדון לשאת שפחה כנענית, ולבסוף לא יהיו לו האשה והבנים, רב לו מהיגון והצער, ובזה ירחק מהמדה הפחותה שהיא גניבה ולא יבוא לזה".

ולכן הלימוד מזאת הפרשה, שבכל מעשה שאין דעת התורה נוחה הימנו, וכל שכן בעבירה גמורה, אף שלעושה נדמה שאינו כל כך נורא, על האדם לשקול ולהעריך את התוצאות הנובעות ממעשה זה.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

הנה מדי פעם בפעם בהגיענו לפרשת העבד, הרי מתעוררת ומזדקרת לפנינו השאלה, **היאך זה מתירה התורה ועוד נותנת רשות לעשות זאת מתוך כפייה לאותו האיש האומלל שנמכר לעבד להתגעל ולהזדהם בשפחה כנענית ולהוליד ממנה בנים עבדים? האם לא די בסבלו הקשה של השעבוד שימרק את חטא גנבתו? איזה תועלת רוחנית תצא לו מזה?**

ועוד הרי ייתכן, שהגבב תלמיד חכם אלא שנכשל בעבירת זו לרגלי נסיבות שונות, וכעת אין בידו להשיב את הגניבה, אם כן, בשביל זה שהוא בא כבר על עונשו של שלילת חירותו האישית ושעבוד לעבודה לטובת הזולת, האם צריך גם להוסיף עוד ניוול על ניוולו שניתפש בה?

ומה גם שיייתכן, שהגבב הוא כהן בעל קדושה יהודית יתירה, שנתפס בגניבתו ובית הדין מכרו אותו, וכעת הוא צריך להתחתן עם שפחה כנענית – ועל הכנענים נאמר, "בְּשָׂר חֻמּוֹרִים בְּשָׂרָם (יחזקאל כג, כ)", אם כן, מה כוונת התורה ומה המגמה בהיתר זה?

נראה לומר, כי כל עניין מכירת הגבב לעבד אינו בא רק לשם סילוק החוב שנתחייב הגבב בגניבתו בלבד. **המגמה העיקרית כאן היא גם לגמול לגבב כמפעלו במובן המוסרי.** המכירה היא כתגמול לאותו מעשה התועבה וההשחתה שביצע הגבב, כי מעשה גניבה מראה בדרך כלל על העדר הרגשה והשתתפות בנפשו של הזולת, ולכך בא מעשה מכירת בית הדין ליישר את דרכו של

העלון מוקדש להצלחת

יחזק אריאל בן טובה ישי בן גילה יניב בן גילה שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה רונן אברהם וב"מ עינת בת רחל ברכה ארז מזרחי וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה עמית בן רבקה געם יצחק בן רחל ברכה יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע נטלי בת יונית שלמה ודנה דוד וב"ב כולל ברסלב אילת

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר תרצה בתיה בת ימנה נינט עמית בת טובה חגית בת גילה נתנאל בן ג'ינה רונית בת סימי סיון בת אסתר יוסף בן רוחמה יפית בת ג'ינה אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעידה עינת בת רחל ברכה נעמי בת רחל נעם יצחק בן רחל ברכה אקבאל בת נושפארין שירה שלית בת אורלי תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל רחל בת זוהרה דניאל רפאל בן חגית אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה שולו בן מזל פחמה אליהו בן מאיה יפה בת שרה- הצלחה ורפואה נעמה בת שרה מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה יוסף חיים בן נוסכה ציון בן צ'חלה דוד בן נדה יעקב בן אסתר כל עם ישראל

25/01/2014		כ"ד שבט תשע"ד	
פרשת משפטים			
הפטרה: "הדבר אשר" - ירמיה לז שבת מברכין			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
18:17	17:45	16:29	י"ב
18:23	17:47	16:44	י"ג
18:22	17:45	16:34	י"ד
18:17	17:48	16:48	י"ה

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן איריס	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
---	---	--

שואל ומשיב בהלכה - הכנות לקראת שבת

אלו הכנות יעשה אדם ביום שישי לקראת השבת?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה: !

עזרא הסופר ובית דינו תיקנו, שיהיו מכבסים ומגהצים בגדים בכל ימות השבוע, ובמיוחד ביום חמישי לכבוד שבת. אך יש להימנע מלקבץ ביום שישי, כדי שיהיו פנויים להכין צורכי שבת. אולם בימינו, שמלאכת הכיבוס נעשית על ידי מכונה אוטומטית- יש להתיר. ומצווה להשכים קום ביום שישי, כדי שיהא זמנו פנוי יותר לצורכי שבת.

מצווה על האיש לעזור בביתו בצורכי שבת, ובמיוחד בימות החורף הקצרים. וכל אדם, אפילו הטרוד והנכבד ביותר, יכין בעצמו איזה דבר לצורכי שבת. וכאשר אדם נוסע להתארח בשבת, ובפרט כאשר יוצאים מחוץ לעיר- עליהם לצאת מוקדם בעוד היום גדול (כדי שלא תתרחש, חלילה, תקלה ברכב או עיכוב אחר, ולא יוכלו להגיע למקום חפצם בטרם תפגס שבת). וכן יש להימנע מלאכול ארוחה מלאה כשלוש שעות לפני השקיעה, וראוי להחמיר משעת הצהריים, כדי שיהיה תאב לאכול בליל שבת את הסעודה. וכן מצווה למשמש בכיסו בערב שבת לוודא, שלא יהיה מונח לו בכיסו איסור מוקצה, כגון כסף וכדומה.

הכרת הטוב

על מנת שנוכל להבין מהו 'הכרת הטוב' ניתן ללמוד זאת מהסיפור הבא, שסופר ע"י האח בקופת-החולים: היה זה בוקר עמוס מאד במרפאה המקומית בסביבות השעה 08:30. איש מבוגר, בשנות השמונים לחייו לערך, נכנס למרפאה על מנת להוציא את התפרים מפצע בבוהן ידו שחבשו יום קודם לכן. האיש אמר לפקידת הקבלה, כי הוא ממחר מאד, מאחר שיש לו פגישה דחופה בשעה 09:00. התפעלתי מהחיוניות של האיש הזקן ואמרתי לו, שישב וימתין, מאחר וידעתי, כי הרופא המטפל בו עסוק מאד ותעבור לפחות שעה, עד שהרופא שלו יתפנה.

ראיתי, כי האיש מסתכל כל הזמן בשעונו והחלטתי לטפל בו, מאחר שהתפנית מהטיפול בחולים שהמתינו לי. הורדתי את התחבושת ובחנתי את הפצע וראיתי, כי הוא מתרפא יפה. הוצאתי את התפרים וחבשתי לו מחדש את הפצע. תוך כדי הטיפול בו שאלתי אותו: "לאן אתה ממחר, האם יש לך פגישה חשובה מאד עם איזה רופא?", האיש ענה לי: "לא, אני לא הולך לפגוש רופא. אני צריך ללכת לסעוד את אשתי, הנמצאת במחלקה סעודית בבית-הרפואה ולאכול אֶתה ארוחת בוקר".

שאלתי את האיש: "במה חולה אשתך?", והוא ענה, כי היא מאושפזת בבית-הרפואה כבר מספר שנים, מאחר שהיא חולה במחלת 'האלצהיימר' (ל"ע). בתום הטיפול שאלתי את האיש: "האם אשתך תדאג מאד, אם תאחר מעט?"- והוא ענה לי: "לא, היא לא תדאג, היא אינה יודעת מה קורה איתה, היא אינה מזהה איש וגם לא אותי, זה כחמש שנים!!!".

התפלאתי מאד ושאלתי אותו: "ואתה הולך אליה כל בוקר, למרות שאינה יודעת מה קורה איתה ואינה יודעת מי אתה?". הזקן חייך ואמר "היא אינה יודעת מי אני, אבל אני יודע מי היא ומה היא הייתה!". והוא יצא מהמרפאה לדרכו.

בשורה משמחת

בשעה טובה הגיעו הספרים "יקרה מפנינים" חלק ד'

בנוסף הספרים מכילים את ספר התהלים עם פירוש

הספרים המרכזים בתוכם את העלוניים

ומופצים לצורך זיכוי הרבים בלבד במחיר הפחות מעלות ההדפסה!

ומלווים בהסכמותיהם של גדולי רבותינו, ביניהם:

הרה"ג עובדיה יוסף צוק"ל,	הרה"ג בקשי דורון שליט"א,	הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
הרה"צ אליעזר ברלנד שליט"א,	הרה"ג שמואל פנחסי שליט"א,	הגה"צ יצחק מאיר מורגנשטערן
הגה"צ בנייה שמואלי שליט"א,	הרה"ג שלמה רוזנר שליט"א,	הרה"ג חיון משה שליט"א
הרה"ג אברהם יוסף שליט"א,	הרה"ג מאיר מאזוז שליט"א,	הגה"ח שמואל שטרן שליט"א

הספרים מחזקים מאוד באמונה וביטחון. חובה בכל בית!

למעוניינים, נא לפנות לליאור 050 4115673

מתנה נפלאה וייחודית לבר-מצווה, בת-מצווה, חנוכה בית, פרסים לילדים מצטיינים, פרסי תהלים ועוד

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה
בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל' 054-7646633

הרב חנניה יו"ט ליפא זצ"ל- נולד בעיר סטראפקוב ביום א' דשבועות שנת ה'תקצ"ו (1836). בשנת ה'תרכ"ד כשהיה בן 21 שנים התקבל לאב"ד בעיר טעטש, ושימש שם ברבנות יו"ט שנים. בשנת ה'תרמ"ג אחר הסתלקותו של אביו שימש כאב"ד סיגט. **העידו עליו תלמידיו שהיה מוכן למסור את נפשו ולפשוט את צווארו למען כבודו ייתברך בכל רגע. ואמרו שרק הסכין לשחיטה היה חסר לו.** ואף הרב העיד על עצמו כי איוותה נפשו בציפיה שימות על קידוש ה'. **בעל רוח-הקודש. מלומד בניסים. רבים נהרו אליו ונושעו.**

קדושת השבת אצלו הייתה ניכרת להפליא. בעירו אף אחד לא העיז לעלות ולרדת ברכבת ביום השבת. וכאשר הרכבת הייתה מגיעה לסיגט, היה הנהג מכריז 'שבת' במקום אם שם העיר 'סיגט'. היה מאחר לצאת השבת והיה ניכר על פניו, שכואב לו הדבר עד דכדוכה של נפש. נפטר ב-כ"ט שבט ה'תרס"ד (1904). חי כ-67 שנים.

אביו: ר' יקותיאל יהודה טייטלבוים (בעל ייטב לב ואב"ד סיגט). **מספריו:** קדושת יום טוב. **נשותיו:** בתו של הגה"ק ר' מנשה מראפשיץ (זווג ראשון), הרבנית מרת חנה (בת דודו הגה"ק ר' יואל אשכנזי אבד"ק זלאטשוב- זווג שני). **מרבותיו:** ר' חיים הלברשטאם מצאנז.

ילדיו: ר' חיים צבי (בעל 'עצי חיים'- ממלא מקומו בסיגט), ר' יואל (בעל 'דברי יואל'- הרבי מסאטמר), מרת אסתר (נישאה לר' חנוך העניך דוב מסאסוב), מרת העסיא (נישאה לר' ניסן טייטלבוים בזיווג ראשון, נישאה לר' חיים מאיר יחיאל הורוויץ מריינזשיוו הי"ד בזיווג שני), מרת שרה (נישאה בזיווג ראשון לר' שלום האלברשטאם. בזיווג שני נישאה לר' דוד שפירא מביקאבסק).

אחד מתלמידיו היה נראה כגיבור חיל וגבה קומה, ולכן היה ירא לנפשו עד מאוד, שלא יתגייס לצבא. לפיכך נסע לסיגט וביקש את ברכתו של הקדושת יו"ט שיתפלל בעדו, ואמר לצדיק: "הן רבנו רואה שהנני בריא וכו' חזק ומפחד אני, שלא אצא לחופשי", ונענה לו הרה"ק: "**אחרי הטופס**" ופטרו לשלום. וכשהגיע ללשכת הגיוס **עלתה צרעת בראשו ודנו אותו כחולה מסוכן.** הם אמרו לו ל"ע שעומד הוא להיפטר מן העולם. וילך וישב לביתו. כשחזר, פחד מאוד, שאולי צודקים דבריהם שהוא חולה, ורצה לנסוע לסיגט לבקש עזרה וישועה מהצדיק. **וקודם שנסע, הלך לרחוץ את בשרו, ולפלא שירד מעל ראשו כל הצרעת והיה כבתחילה והבין, שברכת הרבי היא שהושיעה אותו.**

פעם אחת שבת מרן הקדושת יו"ט בשב"ק בעיר קראסנא, ונקבצו ובאו הרבה חסידים מכל הסביבה להסתופף בצל קדשו, ומפני שתושבי העיר לא היה להם מקום די הצורך לכל החסידים, פשטו קש ותבן בחצרות הבתים, והכינו שם מקום ללון לכל האורחים, ויהי בליל שב"ק התקדרו השמים בעבים, וגשם עז ריחף באוויר, והאורחים אשר חשבו לישון בחצרות, לא ידעו מה לעשות, ויצו מרן הקדושת יו"ט שילכו כל החסידים לישון מבלי דאגה כלל, והוא העמיד את עצמו אצל החלון, ועיניו הטהורים הפנה אל עבר העננים, **ככה עמד כל הלילה והשגיו מן החלונות, ולתמהון כולם לא ירד גשם כלל כל הלילה הוא, והמוני החסידים מצאו מנוח לנפשם.** (אלה מסעי)

הרב ניחן במידת הענווה, סיפר הגה"ק מסאטמאר משפלות רוחו של אביו הרה"ק, שפעם אחת בעת שהלך לתשליו ביום י"ג מדות שבין כסא לעשור, וכל הציבור הלכו ברגליהם והרבה מהם נסעו בעגלות קטנות, ורק ר' חנניה נסע בעגלת צב ומרכבה גדולה, ואמר אז הרה"ק בדרך צחות: "**כל העם יש להם עוונות מועטין, על כן די להם לנסוע בעגלות קטנות, מה שאין כן אנכי בעניי יש לי חבילות גדולות של עוונות ופשעים, ועל כן הנני נצרך ליקח מרכבה גדולה להסיעם.**"

פעם אחת ביקר הגה"צ מוה"ר נפתלי טייטלבוים זצ"ל אבד"ק נירבאטור אצל הקדושת יו"ט, והיה בדעתו לשבות בשבת קודש בסיגט, ויהי בליל ששי אחרי חצות הלילה (שעה שתיים לערך) נכנס פתאום הקדושת יו"ט לחדר השינה שלהם, שם היה ישן גם הבחור המשב"ק, והעירו משנתו וציווהו שיביא לו מיני מזונות. וסיפר בנו, כי הדבר הזה לפלא בעיניו, בידועו שאביו מקפיד מאד שלא להעיר אף אחד מבני ביתו או משמשיו משנתם, ובכל פעם שנכנס לחדרם, היה רגיל לחלוץ מנעליו ולילך בפוזקמאות כדי שלא יקיצם משנתם, על כן הרהר בלבו, שאביו חלוש והזקק לאכול משהו לחזק כוחו, אבל בהיות הדבר לפלא בעיניו, שוב לא היה בנו יכול לישן כל הלילה, כי רצה לראות מה יהיה בסופו של המעשה. וראה שהקדושת יו"ט נטל את המזונות מיד המשב"ק אבל לא אכלו רק הצניעו סמוך להחלון, והיה דבר זה לפלא גדול, שלא הורגלו בכך לראות את הקדושת יו"ט מצניע מזונות.

בין כך ובין כך עברו מספר שעות ולפנות בוקר בא הרב מנירבאטור לחדר הקדושת יו"ט, ואמר לו, שבליה קיבל טלגרם שהוא צריך לנסוע לביתו תיכף ומיד, ועל-כן בא כדי להתברך בברכת פרידה, כי בבוקר נוסע ברכבת מסיגט. הקדושת יו"ט נטל את המזונות מהחלון ואמר לו: "היות שכבודו נוסע דרך עיר נירדה, ביקשתי שיקח איתו את המזונות ויתנו לאיש פלוני, שהוא חולה מסוכן, כדי שיהיה השיריים לסגולה לרפואה". ובשעת מעשה הזכיר הצדיק את דברי האוהב ישראל" מאפטא היינו שהש"ת יברך לחמו ומימו של הצדיק העובד את ה', וכל מי שיאכל ויטעום אצלו כלום, ישלח לו הש"ת מבוקשו הצריך לו, כגון רפואה למי שצריך רפואה וכדומה, שאר מבוקשים בגשמיות וברוחניות.

ואמר בנו שהיה זה לפלא גדול בעיניו, לא עצם המופת והרוח הקודש, שחזה הקדושת יו"ט ז"ל מראש שהרב מנירבאטור יבוא בבוקר ושהאיש ההוא צריך רפואה והכין מראש מזונות לשיריים לרפואה, זה לא היה כל כך פלא אצל רבנו, רק הפלא היה בעיניו, מה שאביו אמר על עצמו דברי האוהב ישראל הנ"ל, שהיה דרכו בקודש בהצנע לכת יתירה והסתיר מעשיו מאד, ואז עשה עסק משיריים שלו שמסוגל לרפואה, וזה היה חידוש גדול בעיניו.

אחד מתלמידיו, שלא נתברך בזרע של קיימא, ונסע להרה"ק הרבה פעמים שביקש עליו רחמים, ולא נענה לו הרה"ק, וכששמע שהרה"ק נסתלק לח"ע הגיע לסיגט בעת סתימת הגולל, ובכה מאין הפוגות, כי אל מי מקדושים יפנה כעת, ונכנס אחר כך להרה"ק מסאטמאר שאמר לו "גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחיהם", וכן היה שלתקופת השנה נולד לו בן זכר.

כ"ה אלול ה'תשכ"ג, משיבת פרשבורג שבגבעת שאול בירושלים יצאה משאית עם רוב בחורי הישיבה וצוות ההוראה בדרכם לציונו של רשב"י הקדוש במירון. תלמידי הישיבה הכינו עצמם בלב חרד לקראת יום הדין הממשמש ובא, מיעטו בשיחות חולין והגבירו את התמדתם בלימוד התורה. ראשי הישיבה החליטו כי טוב יהיה אם יעלו כל בני הישיבה לפקוד את ציונו של הרשב"י ובנו ר' אלעזר. וכך בשעת בוקר מוקדמת יצאו הבחורים מלווים בצוות רבני הישיבה צפונה למירון.

הנסיעה הייתה מייגעת ומייסרת, ולא קל היה עם המשאיות של אותם הימים. אך האווירה היתה מרוממת. הבחורים לא התפנקו, והסתפקו במה שיש, והרגשת התעלות לבשה את כולם, כשמידי פעם היו פורצים בשירה עזה "וטהר ליבנו לעובדך באמת". עם דמדומי חמה הגיעו למירון. לאחר תפילת ערבית אמרו את כל ספר התהילים פסוק בפסוק. כשסיימו, שכבו מעט לנוח, ולפנות בוקר השכימו קום, טבלו במקווה הטהרה שבחצר, התפללו ותיקו, ולאחר שסעדו ליבם באוכל שהביאו, התכוננו להמשיך לטבריה לקברו של רבי מאיר בעל הנס.

האווירה בנסיעה היתה מרוממת ביותר. הם שרו בחוזקה ובעוצמה, והשמחה גאתה. מבלי לדעת מדוע, שרו לפתע את השיר: "אל תירא מפחד פתאום..." ואז קרה האסון. **באחד מעיקולי הדרך, גלשה המשאית הצידה ממרכז הכביש וסטתה אל השוליים.** הנהג איבד את השליטה על הרכב הכבד, ועוד לפני שהספיק לחשוב כיצד לייצבו, התהפכה המשאית ונפלה הצידה אל מורד ההר, ומשם התגלגלה מטה עוד מספר פעמים, כשהיא נחבטת קשות מכל צדדיה. כשנעצרה לבסוף, השתררה דומיית מוות, אך מיד אחריה פרצו זעקות וקולות שבר.

אלו שנפגעו קל החלו זוחלים מתחת המשאית החוצה, ומרגע לרגע החלו מימדי האסון להתברר. מספר בחורים נפצעו קשה, וביניהם ראש הישיבה. כמה באורח בינוני וחלק באורח קל. אך כל זה היה כאין וכאפס לעומת האסון הגדול מכל, ארבעה קרבנות בנפש! הנהג חיים בראשי ושלושה מתלמידי הישיבה שהיו ממציניה.

אחד מהשלושה היה מרדכי פולק ז"ל, מתמיד עצום וירא שמים בתכלית. ידידו הטוב זאב הלוי לא הצטרף מסיבות שהן, ונשאר ללמוד בישיבה. הזעזוע היה קשה מאוד, כאשר הגיעה הבשורה הנוראה לירושלים. חברו לא היה מסוגל לעכל את האסון. ליבו נשבר בקרבו על שלושת חבריו שלא שבו ממסע השתטחות על קברי צדיקים, מסע של התעלות לקראת יום הדין. במיוחד כאב על חברו הטוב מרדכי פולק שנהרג, וקשה היה עליו להתנחם מהטרגדיה שאירעה. "על מה יצא הקצף ונגזרה גזירה כה קשה על שלושה עמלי תורה?" שאלה שניקרה במוחו ולא נתנה לו מנוח. לאחר מספר שבועות באחד הלילות חלם זאב חלום נורא. בחלומו רואה את חברו מרדכי נגלה אליו, כשפניו מפיקות אור יקרות, וכך אמר לו: "זאב ידידי, ראיתי את צערך ובאתי לעודד אותך. אל תצטער על מה שאירע, רק למראה עיניכם זה אסון. רק בעולם השפל זה נראה כך. אצלנו הכל נראה אחרת. אני מאושר מאד. ודע לך שמיד כאשר עלינו השמימה, **נכנסנו ישר לגן עדן**, פתחו לנו את שערי היכלו של התנא האלוף רשב"י, יען כי הקרבנו את חיינו לטובת עם ישראל בנסיעה, שכולה נועדה לתפילה על ציונו הקדוש".

וכאן אמר לו מרדכי: "דע לך, שבזכות זה זוכה אני ללמוד בחברותא עם רש"י הקדוש ואני מסתופף בצילו, מה לך, אם כן, לבכות על גורלי?". בחלום שאל זאב את חברו שתי שאלות. אחת: "איך נכנסת הישר לגן עדן מבלי לעמוד קודם למשפט לפני בית דין של מעלה? ושאלה שניה: מדוע נגזרה עליך ועל חברך מיתה משונה ואכזרית בקיצור ימים ושנים?" וכך השיב לו מרדכי: "לפני שנה, בראש השנה של שנת ה'תשכ"ג, נגזרה גזירה קשה על כל הישוב בארץ ישראל, ואסון כבד עמד לרדת על יושבי הארץ בגלל העוונות שהיטו את הכף, אך **בורא עולם ברחמי החליט לקחת קורבנות ציבור, שיכפרו על הכלל. ארבע נשמות טהורות וזכות היו הקרבן שכיפר על כולם.**"

"חשבון אחד היה לנהג שנהרג, וחשבון אחר היה לשלושתנו. מעתה תבין, איך למרות הנפילה הנוראה והתדרדרות ההר לעמק לא היו יותר הרוגים. כי הגזירה אכן היתה על ארבעה ולא יותר, ודע לך עוד, שכל הפצועים שנפצעו בתאונה הקשה, כל פצוע וחשובו המדויק. **כל שריטה, חתך קל או פצע, הכל בחשבון מדויק, ולכל מקרה הייתה סיבה מדויקת ומפורטת מדוע ולמה.** עתה תבין, מדוע לא עמדנו למשפט. קרבן עולה כשמו כן הוא, הוא עולה למעלה לרצון הישר לגן עדן ללא עמידה בפני בית דין של מעלה".

כשהתעורר משנתו, נפעם מאד מגילוי החלום. ימים רבים הרהר בזה, ולא ידע את נפשו. בליבו כרסם ספק האם החלום אמיתי הוא או שמא חלם מהרהורי ליבו, מצערו הרב שהצטער על הסתלקותו של חברו הטוב? כיצד ידע את האמת? החליט הלה לעשות מעשה. הוא החל לנהוג בגינוני קדושה מופלגים. טבל במקווה, צם צומות, הרבה בתפילות ותחנונים וביקש מבורא עולם, שישלח לו את חברו לגלות לו למפרע על חלומו הקודם, אם אמת יש בדבר, אך הפעם חברו לא התגלה. ולאחר תקופה ארוכה נואש והסיח דעתו מהעניין.

לאחר שמונה-עשר חודש! שוב הופיע חברו בחלום ואמר לו: "היה לך ספק, אם חלום אמת חלמת, או שמא דמיוןך הטעה אותך. דע לך שחלום אמת חלמת. וזה לך האות, אתן לך שני סימנים למען הסיר כל ספק מליבך. סימן ראשון: בעוד שבעה שבועות מהיום תתארס עם כלתך, **ששמה יהיה דבורה בת שמעון. סימן שני: שלושה שבועות אחרי כן יופיע פתאום דוד כלתך שנעלמו עקבותיו באירופה בשנות השואה ונחשב למת.**" בבוקר התעורר זאב, ונזכר מיד בכל פרטי החלום שחלם. הוא רשם הכל בפנקסו, והמתין לראות כיצד יפול דבר. לאחר ימים אחדים החלו לדבר בו נכבדות. הוצע שידוך לו עם אחת, שעלתה זה מכבר מארגנטינה, ושמה היה לא אחר מאשר דבורה בת שמעון. השידוך התנהל בעצלתיים, אך בדיוק לאחר שבעה שבועות לאחר מכן נחגגו אירוסיו של זאב עם דבורה בת שמעון מארגנטינה.

זאב לא שכח את הסימן השני. הוא פנה לאבי הכלה ושאלו: "האם יש לך אח שנעלם בתקופת השואה?" - "כן", אישר הלה והוסיף, "אחי נשלח למחנה עבודה ומאז נעלם ונעלמו עקבותיו, כנראה מת יחד עם כל ששת מליון הקדושים". "הוא חי, **ועוד מעט יתגלה,**" אמר לו זאב בחיוך, ולא פירש את דבריו. אבי הכלה הביט בו במבט מוזר. שלושה שבועות לאחר מכן הגיע מברק בהול לישיבה מאבי הכלה ובו נכתב: **"צדקת! באופן פלאי הגיע אחי ארצה. הוא נותר בחיים, ברח לרוסיה, שוחרר זה עתה, ועלה מיד ארצה."** עכשיו ידע זאב לבטח כי דרישת השלום, שקיבל בחלום, הייתה אמיתית. ארבעת ההרוגים היו קרבנות ציבור, קרבן עולה שבפטירתם **כיפרו והסירו גזירה נוראה.**

<p>הרב ישחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת אירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זיזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה אברהם בן מלכה ז"ל</p>	<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה</p>
--	---	---	--